

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahá sestra v Kristovi.

Foto: väznica Želiezovce počas sv. omše, kde nám zahrali aj členovia spoločenstva teda doprevádzali liturgiu.

Foto: väznica Želiezovce už počas programu - modlitby chvál a svedectiev na oslavu Ježiša.

Oficiálne foto prevzaté: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/v-znameni-svedectiev>

Foto: návšteva v ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová, kde dvaja naši členovia prijali sviatosť krstu a následne aj sviatosť birmovania, pričom k tejto sviatosti pristúpili ďalší dvaja odsúdení, jednému som išiel za birmovného otca, samozrejme, obaja sú naši členovia. Je to krásne ovocie krácania s Ježišom Kristom. Časť listu od bračeka z väznice v Ružomberku, ktorého najbližší zradili, podviedli, oklamali a opustili: „Modlil som sa, prosil Pána o silu, pomoc, aby zahnal tú ukrutnú bolesť, tak som šiel sa rozprávať s p. farárom. Kecalí

sme asi hodinu, tam som ho požiadal, **či ma môže po 20 rokoch vyspovedať (vid' foto)**. Vyspovedal ma, spravil mi aj omšu a aj som prijal Pána. Vieš, čo sa stalo, keď som prijal Pána? Vystrekli zo mňa slzy ako fontána, ten pocit radosti sa nedá opísať. Keď sme sa objali, skoro som ho rozpučil, bolo to úžasné a krásne. Boh je v mojom srdci, zasiahol ho.

či ma môže po 20 rokoch vyspovedať

O tri dni potom bola sv. omša, všetko bolo super, prosil som Boha, nech vojde

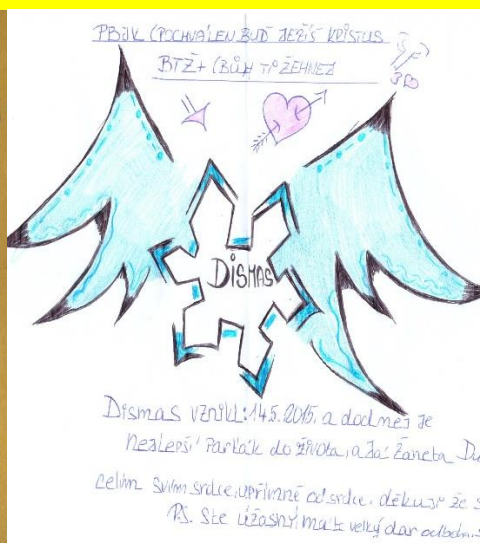
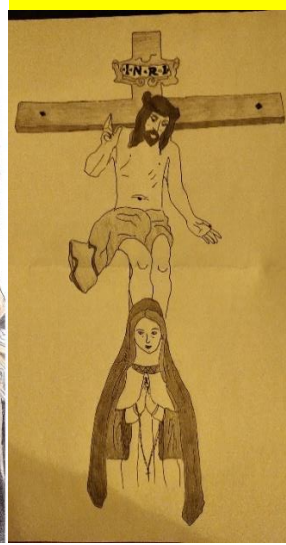
do môjho srdca a keď som Ho prijal vo sv. oltárnej, tak mi slzy zas vystrekli z očí. Chcem ti povedať, že som možno stratil rodinu, 30 rokov sme boli spolu, ale našiel som Boha. Viem, ešte mám dlhú cestu, prekážky, satan nespí, ale sa modlím a prosím, aby ma neopustil a viedol ma, ukazoval mi cestu. Potreboval som sa niekomu zdôveriť. Našiel som Boha a začínam vychádzať na svetlo. Ďakujem, ďakujem za všetko. Tolko som chcel. Ďakujem ti za podporu. Drž sa Miško, tvoj kamoš“ Pán Ježiš nehovorí, že všetko trápenie zmizne, ale dáva nám milosť vydržať.

Časť listu od Jozefa z väznice Leopoldov : „Každým dňom si

predstavujem, čo bude so mnou - no ale viem, že Boh Ocko sa o mňa postará. Michal, spomínaš tu **darčeky pre detičky** – tých, ktorí sme vo väzení - (Ach, Pane Ježišu, ďakujem, že si mi dal milosť aj pre moje deti a vnúčatka - amen.) Vieš, ja som sa modlil a prosil Ježiša Pána - či by mohol nejako mi pomôcť v tejto veci - a teraz prišla odpoveď (od samého Pána Ježiša - amen.) Mám dve krásne deti...“ Áno, anjelský darček je určený na spájanie. Spájanie vzťahov pre teba a tvoje detičky, aby vedeli, že Ježiško je živý stále, aj na Vianoce.

VÁŽENÝ - (ACH PÁNE JEŽIŠU)

Časť listu od Štěpánky z väznice Opava v Českej republike: „Mnohokrát si toho všeho od Tebe vážim. A né jen že děkuji, ale především pamatuji. Tak jsem se konečně vrátila po 2 měsících z Prahy z nemocnice a díky Pánu Bohu a Tobě že se **za mě modlili lidé**, kteří mě ani neznají za co jim všem nevýslovně moc děkuji, už začínám chodit i bez berlí....Děkuji Pánu Bohu, má tak velkou moc **skrzes lidská srdce projevit tolik uzdravovací lásky**. Když jsem se vrátila do Opavy, tak na mě čekalo Tvé psaní a velmi mě to zahřálo u srdce! A řekla jsem si že není rodina podle „jména“ ale podle skutků! Opravdu.“ Každý, aj ty, ak požiadaš o modlitbu, tak sa za teba bude modliť **celý deň 117 modlitebníkov**.

kresby: Branislav z väznice v Dubnici kresba: Ladislav väznice v Banskej Bystrici

Časť listu od Romana z väznice Ilava: „V Kláštore pod Znievom u Vladimíra Masláka som bol už 3x. Tak ho poznám, bolo tam fajn - lež odišiel som odtiaľ kvôli babe, s ktorou mám 7 ročného syna Eduarda. Lež už nežijeme spolu, odišla odo mňa aj s malým. Naposledy som ich videl, keď mal malý asi tak 4 roky. Teraz býva s rodičmi, nič nové o nich neviem, keďže mi nepíše. Ani fotky od nich nemám. Dost som to spackal pri nej. Mojm problémom bol fet, toluén a riedidlo. **Prednejšia mi bola fl'aša** toluénu než vlastná rodina. Takto som isto odišiel aj od otca a bratov. Ale to som zas utekal z domu kvôli nevlastnej matke. Totiž, vlastná zomrela, keď som mal len 3 mesiace, na rakovinu. Tak som si ju ani neužil, chýbala mi materinská láska. A hentá mi ju dať nemohla, neznášala ma. Pre mňa bola skôr cudzia žena, než ... náhradná matka. Od 12 rokov som ostal odkázaný na ulicu, sám som už dokázal prežiť. Túlal som sa po uliciach, lesoch - medzi zvieratami, vyhýbal som sa ľudom, neveril som im. Doteraz nedokážem pôsobiť medzi civilizovanými ľuďmi. Nie som spoločenský typ, skôr samotár. Dost som sa sklamal v ľuďoch, tak sa im vyhýbam, neverím im. Vlastná rodina ma sklamala, všetci sa mi obrátili chrbtom, **nikomu už na mne nezáleží**. **Veľakrát som si už siahol aj na život**, skôr kvôli babe, že ma nechala. 20 000 voltov elektrický stožiar - 5x skok pod auto, 3x skok zo skaly Trenčianskeho hradu, 2x obesenie... Čo je najhoršie, že ani otcovstvo som nepodpísal. Ani som ho nevidel vyrastať, ani chodiť, či rozprávať. Toto všetko mi pri ňom uniklo. Od 19 rokov len po basách chodím, odkedy som ostal na ulici. Ani sa družke nevidia, že ma nechala, kto by len chcel kriminálnika a feťáka, človeka bez bývania. Všetkých som len sklamal. Cítim sa viac zvieratom než človekom, tak sa na mňa mnohí aj dívajú. Už ani neviem, čo je to milovať, je vo mne smútok,

bolesť a nenávisť. Cítim sa bezcenný, nemilovaný, dávno zabudnutý, pochovaný. Sám seba nenávidím... Hlavne nechcem byť už sám, hľadám dobrú spoločnosť a miesto, kde by mi bolo dobre. Chcem spoznať nových ľudí a mať tak nový život. Hľadám znovu radosť a smiech, nielen smútok a samotu. Hľadám pochopenie a lásku, ktorú som stratil a ktorá mi chýba. Najmä pri zvieratách. V Kláštore pod Znievom som tak žil. Dost som sa tam naučil.“ Veľa takýchto podobných listov dostávam. Zväčša obsahujú nedopustenie seba, opustenie najbližších - manželky alebo družky s deťmi, myšlienky na ukončenie života, nepotrebnosť na tomto svete, nikomu na nich nezáleží... Chvála Pánovi, že sme sa stretli, chvála Pánovi, že nás spojil a teraz môžeme byť, ako nám mnohí píšu, rodinka, možno iná - väčšia bojová, ale Kristova. Áno, Kristova armáda - Jesus Army.

Časť listu od Vladimíra z väznice Ružomberok: „Čítam a pozorujem vaše aktivity a to ako podávate ozaj ruku chudobným, vaša pomoc a svedectvá sú naozaj veľmi silné. Modlím sa za vás všetkých a veľmi rád by som sa k vám pridal, keď budem na slobode, ja proste to tak cítim a chcem naozaj urobiť veľkú a radikálnu zmenu a žiť vo viere už do konca môjho života. Boh Ocko nech vám pomáha vo vašich skutkoch. Viem a verím tomu, že Pán Boh mi určite pomôže so všetkým, lebo On vie, že to myslím úprimne. Čím viac svedectiev čítam, tak moje presvedčenie je väčšie. Tak pomaly môj list končím, kvíz pošlem.“ Predsavzatie je dôležité a modliť sa, aby Pán dal silu vytrvať.

Foto: Stretnutie kresťanských lídrov Slovenska dňa 7.9.2023, kde sme robili aj podcast pre Godzone magazín s Ivanom Petrom, ktorý napísal: „Milí priatelia v Kristovi, v októbri sa uskutoční akcia s názvom Godzone tour, ktorá nesie tému: „NEBOJTE SA“. Túžime, aby sa tisícky mladých, ktorí sa jej zúčastnia stretli s Božou láskou a prosíme vás touto cestou o modlitbu za ochranu a požehnanie pre toto dielo. S evanjelizačným programom a viac ako 300 členným dobrovoľníckym tímom navštívime 6 miest na Slovensku aj v Českej republike, aby sme ohlasovali dobrú správu o Ježišovi Kristovi. Ďakujeme za vaše modlitby.“

Foto: 9.9.2023 pútnické miesto Hájiček s exorcistom Matúšom Marcinom pri cca 90 minútovej kázni.

Oficiálne foto prevzaté: <https://www.ordinariat.sk/peter-janku-navstivil-vazensku-farnost/> : „V nedeľu, 10. septembra 2023, navštívil ÚVV a ÚVTOS v Banskej Bystrici, spolu s Michalom Libantom zo spoločenstva Dismas, slovenský pesničkár, scénograf, dramatik a publicista Peter Janku (viď foto v modrej košeli). Svoj život delí medzi divadlo, televíziu a hudbu, ktoré sa v rôznych obdobiach rôznou mierou prelínajú (Wikipédia). Od roku 2021 je Laureát ceny

Fra Angelica – za trvalý prínos do kresťanskej kultúry na Slovensku za slovesné umenie. Patrí k najvýznamnejším osobnostiam slovenskej folkovej scény. Svojim hudobným prejavom a osobným svedectvom povzbudil prítomných k nádeji v hľadaní pravdy, aj napriek mnohým životným pádom a prekážkam. Hostia, ktorí prišli do ústavu, sa stretli aj s odsúdenými v oddiele doživotných trestov.

Foto: Sv. omša 13.9.2023 počas misii sme s kňazmi Redemptoristami navštívili aj cirkevnú materskú škôlku.

V ten istý deň sme boli pozvaní na celoslovenské modlenie sv. ruženca na YouTube so Slovenským dohovorom za rodinu online, ktorý má 38 200 odberateľov, čo je asi najviac zo všetkých kresťanských užívateľov na Slovensku a v Čechách. Modlili sme sa spolu 1 hodinu.

Príspevok Matúša Šoku zo spoločenstva

L'múry: „Tu, na hore v Živčákovej (**vid foto**), sme hrali a svedčili o Dismase. Hovorili sme svedectvá o tom, ako Pán Boh cez modlitby, o ktoré prosia odsúdení a cez modlitebníkov v Dismase napravuje vzťahy v rodinách. **Foto: Dňa 17.9.2023 väznica pre mladistvých Sučany s komunitou Čenakolo v divadelnej hre „MASKI“**

Všetci chlapi boli na niečom závislí, a preto sa aj rád s nimi stretávam, lebo majú najbližšie k väznici. Dostali veľkú milosť a ostali stále vonku a teraz dobrovoľne trávia čas v komunite aj 6 rokov. A či veríte alebo nie, sú šťastní a ďakujú Ježišovi a túto

radosť a povzbudenie prišli dať aj do väznice v Sučanoch.

foto prevzaté: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/navsteva-clenov-komunity-cenacolo-v-uvtos-pre-mladistvych-sucany>

Foto: V nedeľu 17.9.2023 sme večer merali väčšiu vzdialenosť na juh Slovenska, kde sa nachádza dedinka

Cabaj-Čápor. Boli sme tam pozvaní na svedectvo na rodinné stretnutie do kostola Svätej Trojice. Bol som tam ja s členom Marekom Stojkom, ktorý ešte nemôže svedčiť, nakoľko je ešte len 6 týždňov vonku, ale svojou účasťou takto povzbudzuje a tvorí spoločenstvo a modlitby. K nemu poviem len toľko, že Marek je z rómskej osady a je tam podľa slov rehoľných sestier jediný obrátený. Čo znamená, že má veľké boje, výsmech a je v podstate nežiadúci, ale rozhodol sa bojovať a nezaprieť Ježiša a už 6 týždňov odoláva. No a počas tých 6 týždňoch sa stále nehanbil za Pána, prichádzal každý deň na požehnanie. Najprv, ako si videl v predchádzajúcich NL, dostal veci, oblečenie, dva malé matrace, ale po týždni skladal s nami aj NL a opýtal som sa ho, ako sa detičkám spí na matracoch a či by ešte nechcel jeden matrac.

Vtedy mi povedal, že spí na zemi a všetky deti (teda 5) spia na jeho matraci. Bol tam aj práve Marek, ktorý mu sľúbil, že mu ten matrac aj s posteľou dopraví. Dopravil mu aj nábytok a o týždeň neskôr mi volá, že nastupuje do práce.

Na druhý týždeň som ho zobral sem do Čabaja a tu ho s nami pozvali na agapé. Stala sa ešte jedna vec, táto obec je od osady vzdialená nejakých 5 km a veľakrát sa stáva, že ich nemajú radi, ale aj preto všetko prišiel za Marekom jeden domáci a dal mu do vaku 50€. To je požehnanie. Volala mi včera aj sestrička a hovorila mi, že ostatní chlapi v osade sa pýtajú, ako je možné, že on dostal prácu (**vid' foto z práce+ so šéfom gadžom**) a ako je možné, že mu nosia veci, chladničky a pod. Údajne má dostať ešte aj dom. Čo si myslíš, ak by nekráčal s Kristom, mal by toto? Odpoviem ja, že určite nie, nemal by nič. Možno toluén, alkohol alebo drogu na ústach. Takže pomoc príde vždy, len my musíme byť verný a slúžiť mu. Viem, že

90% členov z Dismasu majú často podobné životné podmienky a z väznice sa nedá mnoho z toho robiť, ale dôležité je vytrvať a spoliehať sa na Pána a nie na človeka. A veľa z radov odsúdených sa spolieha na seba, seba majú za spasiteľa,

Foto: Pondelok 18.9.2023 v hoteli Spektrum v Trnave na stretnutí spoločenstva Kánán, kde sme hovorili o službe a milosrdenstve voči tým, čo sa ho boja. (porovnaj Lk 1,50) **Ž 25,14 * Ž 33,18 * Ž 85,10 * Ž 103,11 * Ž 103,13 * Ž 103,17 * Ž 111,5 * Ž 147,11 * Zjv 19,5.**

Foto: Väznica Hrnčiarovce, s pedagógom Václavom sme boli na sv. omši, potom sme mali svedectvá a vyučovanie. Bol to požehnaný čas.

Rád by som sa vrátil k nedeli, keď sme boli vo väznici v Sučanoch. Tam

prišla za mnou aj jedna žena, **Ivetka** (vid' foto), a začala mi hovoriť, že ju všetci opustili a nemá nikoho a nemá sa kam vrátiť. Pýtala sa ma, či má dekan Maslák len tie chatky, kde boli chlapi odfotení v predchádzajúcich NL. Povedal som jej, že on má 700 ľudí a že má veľa domov a že ona na chatky určite nepôjde, aj keď som jej povedal, že na tých chatkách som bol a je to tam super prerobené. Potom ma začala prosiť, či by som nevedel na ďalšiu stredu (teda o 3 dni) vybaviť odvoz spred brány k dekanovi Maslákovi, nakoľko má KT-

oni všetko dokážu. Pozrime sa, čo hovorí Božie slovo: **Ž 49,14 "Taký je osud tých, čo sa spoliehajú na seba, a koniec tých, čo sa vo vlastných slovách kochajú. Ako ovce sa ženú do priepasti a smrť je ich pastierom. Padajú strmhlav do hrobu, ich zjav sa pomíne: podsvetie im bude pribytkom."**

koniec trestu. Tak som sa zamyslel a pýtam sa jej, že o kolkej ju prepustia. Ona povedala, že nevie. Tak som jej povedal, nech to zistí a nech nám obratom napíše. No povedala, že nemá známku. Tak som jej povedal, že budem sa snažiť to vybaviť a niekto z členov príde v tú stredu 20.9.2023 pre ňu. No a ako vidíte, tak sa to nakoniec podarilo a po príjazde ju čakalo takéto krásne ubytovanie a len plakala a ďakovala. To je požehnanie. Chvála Pánovi. **Foto: charitatívny dom, kde bola ubytovaná Ivetka. Nádherný.**

Časť listu od Silvestra z väznice Hrnčiarovce: „Musím ti niečo napísať, moju mamu som nevidel 4 roky, odkedy som vo väzení a stále som prosil nášho Ocka, že chcem ju vidieť, lebo má 67 rokov a bojím sa, že keď ma pustia, tak už ju neuvidím a došlo to. 23.9. mám s ňou návštevu, tak sa teším a ďakujem za to Bohu. Viem, že budem plakať, keď ju uvidím po dlhom čase.“ Silvester prosil aj náš modlitebný tím, aby sme sa za to modlili a, chvála Pánovi, to vyšlo.

Časť listu od Jána z väznice Dubnica: „Ďakujem za tvoj list plný nádeje, povzbudenia a duchovného posilnenia. Ďakujem za NL a Duchovnú obnovu otca exorcistu Matúša Marcina a exorcistu Ľubomíra Petrička, tá prednáška je veľmi dobrá na zamyslenie a človek viac a lepšie chápe určité veci, ktoré sa dejú okolo nás. A hneď potom som začal otca Marcina, tak určité témy mi chodili hlavou ešte aj po večery. Naozaj je to sila, hĺbka a láska k Pánovi. A tak som sa modlil, až zo mňa tieklo, no fú! Ďakujem, že si mi to poslal!“ Som, rád, že duchovné obnovy padajú na úrodnú zem.

Foto: 22.9.2023 sme vyrazili k našim bratom do Českej republiky. Konkrétne na Svatý Kopeček s Lámačskými Chválami, kde sme mali počas modlitby chvál aj svedectvo spol. Dismas, ktoré sa vysielalo aj online v live streame.

Foto vpravo: pred Bazilikou Navštívení Panny Marie (Svatý Kopeček) s členom Majom Anderkom, kde sme strávili pekný čas plný modlitieb. Bolo pekné sa po roku stretnúť ako opustil vyhnanstvo, pričom má prácu a tiež aj dobré ubytovanie v Čechách.

Foto: 23.9.2023 o 9:00 ráno sme docestovali do väznice Kuřim v Českej republike, kde bola neskutočne krásna evanjelizácia.

Príspevok Jakuba Krátkeho z LCH (na fotke úplne vpravo pred väznicou Kuřim):

„Ahoj Miško, aj celé spoločenstvo Dismas, posledné 2 mesiace som začal bojovať so zdravím, mal som rôzne útoky, ale hlavne všetko bolo veľmi bolestivé. bol som veľmi ubolený, nebol som schopný niekedy ani sedieť ani chodiť, ani ležať... žiadne lieky mi nezaberali. Keď som ti to písal, tak sa

jeden večer o 20:00 za mňa modlilo celé spoločenstvo Dismas. ten večer bol najhorší. Presne o 20:00 som dostal strašné bolesti, ležal som a plakal od bolesti a moje deti na mňa kládli ruky a modlili sa. O pár dní na to sme boli spoločne celý víkend na službe a Miško, ty si povedal, že vnímaš, že je to útlak. Že to je čisto duchovná vec. Tento týždeň prišiel Braňo s tým, že sa modlil a že tiež vníma, že je to útlak. Nakoniec sa dostal na prednášku o oslobodzovaní, kde sám prednášajúci opísal, ako útlak vyzerá, a všetko

sedelo na moju situáciu. Tak som bol v utorok večer opäť v riadnych bolestiach a Duch Svätý mi ukázal konkrétnych duchov, ktorý spôsobujú útlak na celú našu rodinu. Včera sme sedeli s Braňom, modlili sme sa a Boh zjavil Brankovi dokonca konkrétnu osobu, ktorá nám zlorečí a ktorá je za tým. Po opisani pár situácií si Braňo poznačil všetko, čo mu Duch Svätý zjavoval, a jeho zoznam duchov, ktorý na nás tlačia bol úplne rovnaký s mojím. Modlili sme sa a zdá sa, že odvtedy je všetko preč. Som ešte unavený, sem tam niečo troška zabolí, ale to už určite nie je to, čo to bolo. Tak len som chcel poďakovať za modlitby, za to že ste stáli za mnou. Veľmi si to vážim a som šťastný a vďačný. Tak požehnaný večer a teším sa na víkend spoločnej služby.“

Dňa 23.9.2023 v sobotu, keď sme my slúžili vo väznici v Kuřime v Českej republike, tak naše manželky skladali prvé kolo Anjelských darčiekov - prvých 80 kusov (vid' foto) na fare v Hlohovci. Pravidelne dostávam správy a prosby o modlitby aj z civilného sektoru a potom ich dávam do modlitieb spol. DISMAS o 20.00 hod. ako aj túto: 6.9. som dostal takúto správu: „Prosíme veľmi o modlitby za Maja - manžela, otca 3 detí (vid' foto). Dnes po operácii srdca,

výmene chlopne, nastali komplikácie a momentálny stav je kritický. Pane...zmiluj sa nad ním, príď prosím so svojou uzdravujúcou mocou... vďaka vám.“ Dňa 26.9. som dostal reakciu na našu modlitbu: „Ahojte, včera podvečer som sa po piatich týždňoch v nemocniciach vrátil domov. Ešte nie som zdravý, ale je to na dobrej ceste. Bude trvať ešte mnoho týždňov, kým moje telo nadobudne naspäť silu. Z lekárskeho hľadiska som pre množstvo komplikácií, vnútorné krvácanie, ďalšiu reoperáciu, už bol tzv. „neperspektívny pacient“. Nikto z nich by sa nedivil, ak by som to nedal. Vtedy sa však rozbehla obrovská modlitbová reťaz. Vy a vaše modlitby ste zodpovední za to, že žijem. Boli vás stovky, v úprimnej a hlbokjej modlitbe prosiacich Máriu a Boha o zázrak. A vďaka vám som ten zázrak zažil. Vy

ste teraz súčasťou môjho zázraku života. Nemám slov, ktoré by vyjadrili dostatočne moju vďaku. Nech vám je preto táto správa na povzbudenie, že Boh je naozaj tu, je živý a svoje Slovo vždy dodrží!“ Chvála ti, Pane, tak som rád, že sa s nami modlíš každý deň o 20.00 hod. a aj takto cez teba, aj keď to možno nevidíš a necítiš, ale Ocko – Boh koná.

Obrázok (veľkosť A4): od Janka z väznice v Banskej Bystrici.

Časť listu od Janky z väznice Opava: „Viš, ono se to ani nedá porádne popsať slovy, ten pocit, když jsem četla andělské blahopřání, první, co mě napadlo, tak, že to není pro mě, protože v Česku mám svátek v květnu, ale vzápětí jsem si uvědomila, že na Slovensku v srpnu., od bratrů a sester, které jsem nikdy neviděla....ještě jednou, - všem vám moc děkuju. Tápala jsem ohledně Panny Marie, ty jsi mi vše vysvětlil, mám radost a ano, všechno co jsi mi napsal mi dává smysl, v dopise od tebe jsem zvýraznila verše – kde v Božím Slově najdu pasáže k pochopení. Ted' se už u mě mění i pohled na zpověď a Eucharistii.....Když jsem byla venku, nechodila jsem do kostela, ale do shromáždění, tam jsme se modlili, zpívali chvály.“

Časť listu od Romana z väznice Dubnica (vid' foto): „Chcem Tebe a celému spoločenstvu poďakovať za to, že sa budú modliť úmysel, ktorý si v mojom mene spomenul. Verím, že ste sa už modlili, pretože som 4 mesiace vôbec nepočul od mojej ženy nič, dokonca mi ani nedvihala telefón, vlastne ho ani nezapla a potom ako mi prišiel od Teba list v pondelok, tak som v utorok volal, pretože mám súdom určené volať len v utorok od 17.00 do 17.30 a žena mi zdvihla telefón a normálne sme sa rozprávali, dokonca mi nič nevyčítala a rozprávali sme sa

Časť listu od Stanislava z väznice v BB: „Veľa som chľastal, trápil dievča, jediné dievča, čo ma kedy naozaj malo rado, pukla jej trpezlivosť a pomohla mi za mreže. Ale vieš čo? Som jej za to veľmi vďačný, musela to urobiť. Som od neuveriteľných 20 min. bez toho, aby po mne kričala a nadávala. Toto všetko sa udialo potom, ako som spravil prvý krok ja v pomoci od Boha. Teraz viem, že váš úmysel bol vypočutý a náš Pán začal úradovať“

Časť listu od Stanislava z väznice v BB: „Veľa som chľastal, trápil dievča, jediné dievča, čo ma kedy naozaj malo rado, pukla jej trpezlivosť a pomohla mi za mreže. Ale vieš čo? Som jej za to veľmi vďačný, musela to urobiť. Som od

BEZ TOHO ABY PO MNE KRIČALA A NADÁVALA

PO TAKMER 20 ROKOCH SOM SA VYSPovedAL

prvého dňa za katrom presvedčený, že rovnako, ako zbrane bojujú a strieľajú za mier, aj tento môj pobyt v tomto tábore zo mňa urobí

dobrého človeka. Našiel som si cestu k Bohu, po takmer 20 rokoch som sa vyspovedal a verím, verím, že nebo k tomu nie je slepé. Veľa sa modlím a na vlastné oči vidím, že to padá na úrodnú pôdu. Dievča, ktoré ma sem poslalo, so mnou začalo komunikovať, snažím sa získať si jej dôveru, ale tak, že prosím Boha v modlitbách hlavne o trpezlivosť. Tá je najdôležitejšia. Prosil som, aby mi ešte dal šancu dostať od mojej Ľubky šancu a veru, nie je to vylúčené.“

Príspevok modlitebníčky Ivky: „Moji milovaní bratia a sestry, už dlhšie rozmyšľam nad tým, že Vám všetkým napíšem list. Volám sa Ivka a som zo Slovenska. Pred časom som napísala Michalovi s prosbou o modlitbu, pretože mám už od februára problém s bolesťami brucha, a prosila som o modlitbu spoločenstvo Dismas za seba.... Následne ma Michal oslovil, či by som sa nechcela pridať do modlitbovej skupiny za odsúdených a ja som súhlasila. Odvtedy každé ráno, keď zapnem počítač, príde mi email s prosbou o modlitbu za niektorého spolubrata alebo spolusestru z väznice, jedného z VÁS. Tieto modlitby, ktoré sa modlíme každý deň celá moja rodina aj naše malé dvojčky, ma veľa naučili. V prvom rade zmenili môj pohľad na uväznených ľudí. Už sa inak dívam vonku na sfetovaného chlapca, ktorý kráča pri kontajneroch s nádejou, že si nájde nejaké jedlo alebo plastovú fľašu, ktorú môže vrátiť. Vidím za ním a za Vami všetkými príbeh, že mnohokrát ste sa stali obeťami na celej tej ceste, alebo ste vyrastali bez rodičov, bez podpory, že ste veľakrát boli odkázaní sami na seba, že Vás nemal kto objasť, podporiť povzbudiť, usmerniť na Vašej ceste, že ste mali možno rodičov, ktorí Vás bili ako deti, alebo Vás psychicky týrali.... Alebo sa Vám stalo niečo ešte horšie... a to si ani nechcem predstaviť. Chcem Vám napísať, že som pochopila a chcem Vám povedať, akí ste vzácni pre nás pre ľudí žijúcich vonku, že aj keď ste tam za mrežami, že mne a myslím aj mnohým ďalším modlitebníkom ste veľkým povzbudením a podporou. Mnoho ľudí, žije vonku na slobode a sú uväznení sami v sebe, vo svojich peniazoch, závislostiach na smilstve, na hrách.... U Vás Pán povedal dosť, beriem si Ťa pod moje ochranné oko, áno možno to prostredie nie je ideálne, ale ste uchránení od mnohého zlého, čo by pokračovalo, keby ste zostali vonku. Keď mi Michal napísal, že sa za mňa bude modliť okolo 1500 ľudí, plakala som od dojatia ako malé dieťa a to som dospelá žena. Veľmi som cítila silu Vašich modlitieb a lásky do nich vlozenej, aj keď sa Ti zdalo, že niekedy sú nesústredene, aj to sa ráta. Boh nám dáva stále viac ako prosíme, to mi znie v ušiach v poslednej dobe. Plačem ako malé dieťa, keď sa modlím za odsúdeného, ktorý má mať súd a o týždeň mi príde, že bol oslobodený, alebo že sa vydarila nejaká operácia, alebo že niekto z Vás napíše prosbu o modlitbu za spolubrata, kňaza...to sú také krásne symboly Vašej lásky. Prosím nevzdávajte to, ja sama už trištvrte roka trpím na bolesti brucha a mám slabé chvíľky, ale tento boj, táto choroba, mi už dala toľko pekného...napr. mi dala možnosť modliť sa za Vás, naučila ma čítať Písmo každý deň, menej kričať na svoje deti, priviedla ma späť na častejšie sv. prijímanie, proste aj to zlé Boh stále využije na to dobré. A aj Váš život, aj keď ste uväznení, má hodnotu pre Pána, pre nás, potrebujeme Vás!!!!“

Foto: 27.9.2023 sa vo Vazební väznici Olomouc uskutočnil koncert rapera EGA a so svedectvami DISMAS.

Časť listu Stanislava od z väzenskej nemocnice Trenčín (viď foto): „Mám však v poslednom čase dosť vyplnený program počas dňa, lebo sa každý deň modlím všetky ružence + litánie k Duchu Svätému, každý deň mám omšu aj s prijímaním Eucharistie, 1x týždenne sa spovedám, 1x týždenne som sa dohodol na 1 hod. teológie s otcom Mirom, nakoľko som sa rozhodol, že sa chcem venovať teológii ako laik a popri tom všetky povinnosti, ešte ako samouk som sa začal venovať taliančine a čítam veľa náboženské časopisy (Slovo medzi nami, Katolícke noviny). Snažím sa zmysluplne využívať čas. Ďakujem za Duchovnú obnovu časť VIII. a IX. Otvára mi vo veľa veciach oči a veľa vecí som pochopil. Škoda, že až teraz, no ďakujem Bohu aj za to. Každý piatok a stredu držím pôst a tieto celé dni aj s modlitbami obetujem

dvz'im p'st

za niekoho, alebo niečo. Teší ma, že už sme tu traja čo chodíme denne na sv. omšu aj s prijímaním Eucharistie. Sám cítim, že s Bohom to ide všetko oveľa ľahšie aj postoje ľudí ku mne sa rapidne zlepšili, zvlášť vo verbálnej hladine. Sila modlitby je veľká, to môžem aj ja tu potvrdiť, veď mladšia dcéra má dosť napäté vzťahy s manželkou a po pôste a modlitbách všetky problémy zmizli a všetko sa dalo na správnu mieru, za čo veľmi ďakujem našej mamke P. Márii a nášmu Ockovi (Bohu) preto viem, že všetko je také jednoduché,

stačí vo všetkom dôverovať nášmu Ockovi a On sa o všetko postará. Za to všetko musím poďakovať Tebe aj DISMASU. Komunikácia s Vami mi otvorila oči aj myseľ, Bohu vďaka za Vás. Pane žasnem nad Tvojou slávou.“
Príkladné

Foto: 1.10.2023 Badín, celoslovenské stretnutie Modlitieb otcov, kde sme boli pozvaní svedčiť'. **Foto: Števo B.,**

nevidiaci člen, ktorý sa rozhodol byť našim modlitebníkom ako ďalších cca 10 chlapov nám poslal svedectvo teda jeho manželka Andrea:., Volám sa Andrea a môj príbeh o tom, ako sa ma výrazným spôsobom dotkol Boh začína smrťou môjho manžela v marci 2013 tesne pred 10 výročím nášho manželstva. Po množstve slz a hádkach s Bohom som jedného dňa povedala dosť ľutovaniu sa a obviňovaniu Boha, s pokojom v srdci som mu povedala, že ak chce, aby som ostala sama s mojimi dvomi deťmi (3,5 ročná Alžbetka a 6 ročný Ad'ko), tak to prijímam, alebo nech mi niekoho pošle do cesty. O pol roka na to, som sa zoznámila s mojím terajším manželom Štefanom, ktorý sa v ten istý rok stal vdovcom. Ostal tak sám s dvoma deťmi - Patrikom 15 rokov a Danielkou 6 ročnou. Môj obdiv si získal už len tým, s akou ľahkosťou zvládal starosti bežného života s dvomi deťmi sám a SLEPÝ. Áno, môj Števo je od svojich 30 rokov nevidiaci.

Po manželovej smrti sa môj syn Adrián veľmi uzavrel do seba a s nikým nekomunikoval, musela som s ním navštíviť psychológa a nakoniec aj psychiatra. Keď sme sa začali stretávať – Števo s deťmi chodil za nami do Banskej Bystrice, Ad'ko sa začal trochu meniť. Bála som sa však náš vzťah ďalej udržiavať, lebo som nevedela, či synovi týmto vzťahom ešte viac neublížim a tak som začala Boha prosiť o pomoc. Jednu nedeľu, keď sme boli spoločne všetci na svätej omši, posadili sme sa dopredu a ja som sa opäť začala s Bohom v mojom vnútri rozprávať a prosiť ho, aby mi dal znamenie. Nech mi dá poznať či je Štefan človek ktorého mi poslal On, alebo je to len moja túžba. Prosila som ho, aby mi to povedal rýchlo, jasne a polopate. Po kázni, v tichosti kostola sa môj syn postavil pred Štefana, objal ho a opýtal sa ho, či sa stane jeho ockom. Vtedy som sa posadila a pochopila som, že je to odpoveď z neba, pretože to vyslovil syn o ktorého som sa veľmi bála a tá odpoveď prišla tak rýchlo. Asi viete, že v ten deň som už nepovedala ani slovo, ale celý deň som preplakala. Po pár mesiacoch sme sa vzali a o dva roky od našej svadby sa nám narodila dcérka Dorotka. Keďže Števo nikdy nebol pri pôrode, veľmi po tom túžil, tak som mu to splnila s tým, že som vedela, že on z toho nič mať nebude, keďže je slepý. Nevadilo mu to a bol vďačný za to, že si Dorotku mohol aspoň pohladkať ešte takú špinavú a lepkavú. Doma mi rozprával aký to bol pre neho zážitok a veľmi ho mrzelo, že si nemohol prestrihnúť aspoň pupočnú šnúru. Veď keby mu dali prestrihnúť hocikaký kábel, tak by nevedel čo strihá. Sľúbila som mu, že ak Pán dá a budeme mať ešte bábätko, tak mu to u doktora vybavím. No nebo malo iný plán. Po ďalších dvoch rokoch prišiel opäť čas pôrodu našej spoločnej druhej dcérky Paulíny. Deň pôrodu mal byť 15.9.. Keďže som veľmi túžila aby sa narodila v tento deň, prosili sme Pannu Máriu o pomoc pri pôrode. Dňa 15.9 o 17.00 ešte stále nič nenasvedčovalo tomu, že budem rodiť. Keď som sa postavila, aby som išla pomôcť starkému, odrazu prišla prvá kontrakcia. Potešili sme sa, že možno to predsa ešte v tento deň stihneme. Zavolala som manžela, že musíme ísť do nemocnice, ale po druhej kontrakcii som pochopila, že si to sama neodšoférujem, a tak zavolať záchranku. Pani ho po telefóne upokojovala, že ak nestihne záchranka prísť, tak to spolu odrodia. Záchranka to ani nestihla a môj nevidiaci manžel si malú Paulinku odrodil sám v kúpeľni o 17.40. Panna Mária mu dala ten najväčší dar aký mohol dostať – precítiť vlastnými rukami pôrod svojho dieťaťa. Tu náš príbeh stále nekončí. Po narodení nám Pavlinka ťažko ochorela a musela som s ňou ísť do nemocnice. Manžela som deň predtým poslala na púť do Svätej zeme ako poďakovanie za pôrod. V jeden deň, keď boli v Bazilike Svätého hrobu, dal si ho zavolať jeden z kňazov, čo tam pôsobí. Začal sa nad ním modliť a manžel začal čiastočne vidieť. Zrak sa mu o niečo zlepšil a on to nechápal. Zveril sa o tom kňazovi ktorý ich sprevádzal na tejto púti a ten mu skočil do reči so slovami: „Štefan musím ti niečo povedať, včera v Bazilike som videl pri tebe stáť Pána Ježiša.“ Vtedy sa obaja

rozplakali. Jediné, čomu nerozumel bolo, prečo ho Pán neuzdravil úplne. Po príchode domov sme to ale pochopili všetci. Naša Pavlínka bola, na tretí deň od príchodu manžela domov z Izraela, prepustená domov ako úplne zdravá. Po prečítaní zdravotnej dokumentácie jedným lekárom nám bolo povedané, že dieťa s takými diagnózami tu už nemalo byť. Veríme, že Pán sa dal manželovi poznať, že je pri ňom a neopúšťa ho. Pre Pána bolo dôležitejšie zachrániť Paulínku, ako jeho oči, pretože môj manžel nemusí vidieť očami, on vidí svojím srdcom a viem o čom hovorím.

Foto: parte Petra Rúčka. Na jeho poslednom putovaní sme sa zúčastnili na sviatok sv. Františka v Šulekove. **Bol aj nespravodlivo väznený za komunistov v Justičnom paláci v Bratislave.** Prečo o ňom píšeme je, že často chodieval zastupovať kaplána do Leopoldovskej väznice. Naposledy som s ním bol osobne **13.8.2023 vo väznici v Hrnčiarovciach (viď foto)**, kde vyzeral stále usmiaty a o chorobe ešte ani nevedel. Musím napísať, že sa poznáme

narodený 10.03.1955 Bratislava
 večné služby Rehoľa - Františkánov 19.08.1979 Bratislava
 kňazská vysviacka 07.12.1980 Erfurt (bývalá NDR)
 1992 - 1999 provinciálny minister Františkánov na Slovensku
 1999 - 2000 vyššie teologické štúdiá Krakov a Rim
 2000 - 2006 farský administrátor Plavecký Mikuláš
 2006 - 2009 farár Dlhá pri Trnave
 2009 - 2011 farár Moravany nad Váhom
 2011 - 2015 farár Pastuchov
 2015 - 2023 farár Šulekovo pri Hlohovci, kde zomrel

Pán je môj pastier, nič mi nechýba
 Pastie ma na zelených pašienkach.
 Vodí ma k ríchym vodám,
 dušu mi osviežuje.
 Vodí ma po správnych chodníkoch,
 verný svojmu menu.
 (Žalm 23)

S kresťanskou nádejou na vzkriesenie a prosbou o modlitbu oznamujeme, že dňa 30. septembra 2023 vo veku 68 rokov zaopatrený svätými sviatosťami, odovzdal svoju dušu Stvoriteľovi kňaz Trnavskej arcidiecézy

vdp. ThDr. PaedDr. Peter Rúčka, PhD.

Zomrel v 43. roku kňazstva.

Svätá omša s pohrebnými obradmi bude dňa 4. októbra na sviatok sv. Františka o 10:00 hod. vo farskom kostole Krista Kráľa v Šulekove.

Telesné pozostatky budú uložené o 15:30 hod. na Martinskom cintoríne v Bratislave - Ružička

hlavou a povedal v takom slova zmysle, že to je ozajstná viera, keď sa človek spolieha na Božiu prozreteľnosť. Ďakujeme mu za všetko a poprosím ťa, spomeň si na neho v modlitbách.

Foto: 6.10.2023 Kráľová pri Senci komunita Čenakolo. Odovzdali nám materiál na výrobu ružencov a veľa iných vecí.

Foto: na návšteve u Barborky a mamičky

Márie, ktorá mi volala, že celý večer to Barborka prezerala, modlila sa a bola veľmi rada. Barborka tiež dostala aj požehnanie finančné od Antona P. z Břeclavy (ČR), tak mamička Mária bola úplne dojatá a nerozumela tomu, že takáto láska k bližným vychádza tam, kde si ľudia mysleli, že už nikdy nebude a práve naopak, z toho mála čo mal, poslal a predbehol tých, čo sa vonku robia, že sú spravodliví. Požehnanie od odsúdeného. (pozri Mt21,31)

Príloha: každému jednému členovi posielame aj tento kalendár na rok 2024. Na fotke sú vidieť aj kalendáre z roku 2022 a 2023.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
20.-21.10.2023	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ublížili.
27.-28.10.2023	za evanjelizáciu vo väzniciach v Ugande
3.-4.11.2023	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
10.-11.11.2023	za rodiny slúžiace v Dismase

16.10.2023 **Boh Ťa žehnaj, drahá sestra v Kristovi - BŤŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.90**

